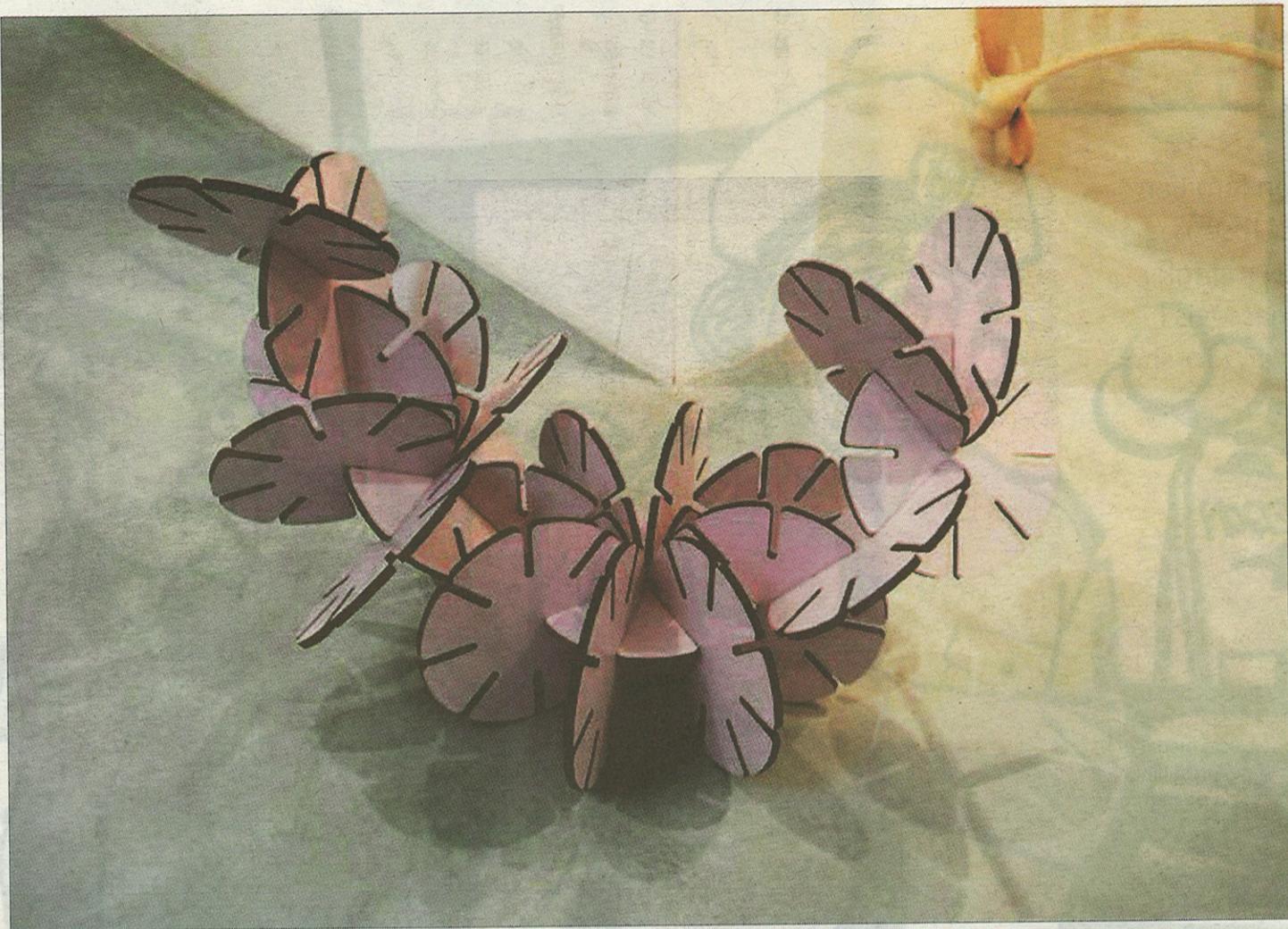

Utstillingen på Astrup Fearnley-museet er lett å like, med en leken estetikk, vakker og opplevelsesbasert, som kan nytes uten forkunnskaper.

ALLE FOTO:
ASTRUP
FEARNLEY-
MUSEET

Ikke rør. Stup!

Organisk fest for sansene i brasilianske Ernesto Netos utstilling på Astrup Fearnley-museet.

KUNST
«Intimacy»
Ernesto Neto
Astrup Fearnley-museet

Erger du deg over skilt med «ikke rør» på museer? Savner du opplevelser for nese og hud? Er ping-pongghavet på Ikea for signalfarget for deg, eller drømmer du om å stupe og base selv om du er voksen? Alt dette kan bøtes på i høstens utstilling på Astrup Fearnley-museet.

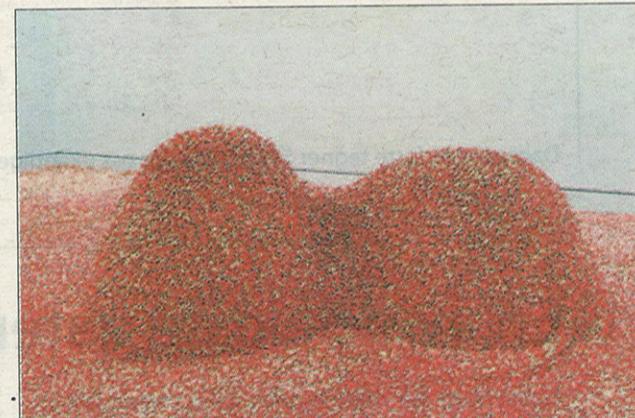
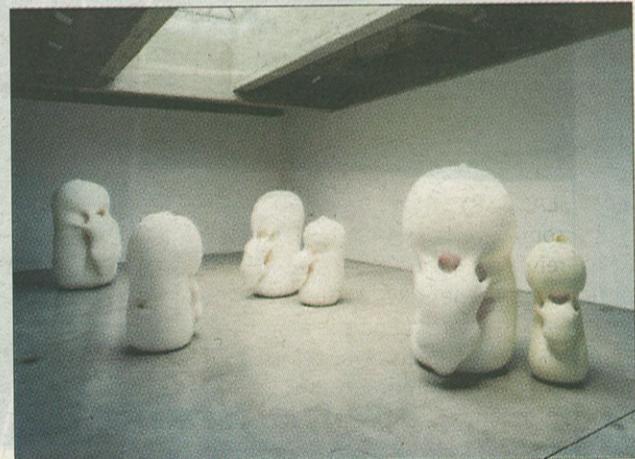
Ernesto Neto (f. 1964) jobber i forlengelsen av en særegen brasiliansk form for modernisme, ofte fargerik og frodig, inspirert av spansk og fransk surrealisme, russisk konstruktivisme og italiensk arte povera. Den viktigste ekspONENTEN er Lygia Clark (1920-1988), kjent for et subjektivt, organisk og kroppslig orientert kunstsyn som senere brakte henne over til psykologi og kunstterapi. Neto nevner også inspirasjonskilder blant europeiske klassikere, som Duchamp, Brancusi og Mondrian, samt amerikanere med verker i stor skala av industrielle materialer, som Richard Serras stålplateskulpturer. I Oslo viser Neto en direkte hommage til mobile-kunstneren Alexander Calder, et teknisk nett på edderkoppskjellet av kryssfiner. Andre skulpturer minner om Gaudí, den katalanske kunstnerarkitekten som

kombinerte organisk art nouveau med ambisiøse balanseprinsipper.

bunnen. Ta av deg skoene, krabb over knytteppet, prøvesitt knytestolen. Lukt og gni på frøposene. Stup i det rosa boblehavet – har du ei prinsessejente hjemme er du pålagt å ta sen bør du derimot ikke røre. Da blir du gul på fingrene (det ble jeg).

Dette er første retrospektiv over arbeide ne til Ernesto Neto, som ellers bygger installasjoner tilpasset arkitekturen på hvert nytt sted. Utstillingen på Astrup Fearnley er lett å like, med femten enkeltarbeider hentet ut av større tidligere prosjekter. Estetikken er leken, vakker og opplevelsesbasert, og kan nytes uten forkunnskaper. Museet gir oss en unik mulighet til å møte denne typen organisk uttrykk, sjeldent i et Norge hvor forenkling har vært betraktet som selve beviset på god smak. Likevel, på vei gjennom de vante rommene funderer jeg på om en retrospektiv var rett valg. Hva kunne Neto ha utrettet med friere tøyler? Ville vi fått et mer helhetlig og omfattende landskap, som da kunstnerkollektivet Assume vivid astro focus forandlet Tullinløkka under fjorårets brasilianske besøk? Ifølge Ernesto Neto selv er tendensen til å skille skarpt mellom figur og bakgrunn en svakhet ved europeisk tenkning. I Brasil, påstår han, finnes det en hel skog mellom disse ytterpunktene. Et behovet for å skille ut enkeltverker fra kontekst og plassere dem i et nakent rom nettopp tegn på denne svakheten?

ODA BHAR

«Ta av deg skoene, krabb over knytteppet, prøvesitt knytestolen. Lukt og gni på frøposene. Stup i det rosa boblehavet – har du ei prinsessejente hjemme er du pålagt å ta henne med.